

[Dorte Bennedsen]

sager, som bør kunne videreføres til rigsadvokaten også uafhængigt af den kompetence, han har i henhold til § 714. Vi har noteret os, at der foreslås en klagefrist på 4 uger, dog med mulighed for fravigelse. 4 uger er ikke nogen lang frist, og hvis den skal accepteres, må forudsætningen være, at vi nærmere får fastslået, hvilke omstændigheder der kan føre til, at fristen fraviges. Dette bør ikke overlades alene til klagemyndighedens skøn.

Hvad angår påtaleretten, kan vi tilslutte os det overordnede princip, at den tillægges politimestrene for så vidt angår sager ved byretterne og statsadvokaten i forhold til landsretterne. Vi kan også tilslutte os, at dette princip bør fraviges i visse særlige tilfælde, herunder når det drejer sig om sager i forbindelse med ny lovgivning, hvor det er oplagt, at statsadvokaterne kan medvirke til at gennemføre en mere ensartet praksis.

Bemærkningerne peger også på inhabilitetsproblemer, f.eks. at det vil være betænkeligt, at politimesteren skal tage stilling til påtale i sager, hvor en af hans tjenestemænd er involveret. Det er vi naturligvis enige i. Men vi vil gerne under udvalgsbehandlingen drøfte inhabilitetsbegrebet, idet det efter vores opfattelse nok også bør omfatte andre situationer end dem, hvor polititjenestemænd er involveret.

Det foreslås i bemærkningerne, at den endelige fordeling af kompetencen fastsættes administrativt. Dette kan vi ikke uden videre tilslutte os, men det er også et spørgsmål, som egner sig bedre for udvalgsbehandling.

Bemærkningerne om de økonomiske og administrative konsekvenser må vække nogen forundring. Normalt plejer regeringen at fortælle os, at det offentlige klagesystem er så utrolig kostbart, men den her foreslåede forenkling sætter sig ikke noget spor i form af besparelser, på trods af at både rigsadvokat og ministerium bliver lettet for klagebehandling. Og endvidere giver forslaget mere arbejde til politimestrene, som dog ikke får tilført nye ressourcer. Statsadvokaterne får en arbejdsmæssig besparelse, men skal dog hver have en ny assessor. Det synes umiddelbart ikke at hænge logisk sammen.

Til sidst skal jeg blot nævne, at ministeren i bemærkningerne har nogle overvejelser om at nedskære antallet af juridiske dommere i visse sager, og det fremgår også, at der om kort tid

vil blive fremsat forslag herom. For ikke at tavshed fra vor side skal blive tolket som accept, vil jeg gerne understrege, at vi først vil tage stilling til et sådant forslag, når det foreligger.

Men jeg vil gerne føje til, at vi generelt er bekymrede over den tendens, vi kan spore hos ministeren til, at alle problemer – såsom ventetider, kødannelser osv. – foreslås løst ved at ændre på regelsættet. Vi vil ingenlunde afvise at medvirke til fornuftige rationaliseringer, men den altafgørende forudsætning for os er, at det ikke sker ved en slækkelse af retssikkerheden for borgerne.

Jeg skal med disse ord tilsige, at vi vil gå ind i et velvilligt udvalgsarbejde, og vi vil drøfte en række enkeltheder og tekniske detaljer nærmere med ministeren under udvalgsarbejdet.

Helge Adam Møller (KF):

Lovforslaget, vi behandler her, er et tiltrængt, et hensigtsmæssigt og et godt lovforslag, og den konservative folketingsgruppe kan tilslutte sig det.

Det er tiltrængt, fordi den nuværende struktur inden for anklagemyndigheden stort set er baseret på regler fra retsplejeloven fra 1916. Det var midt under første verdenskrig og 1 år efter vedtagelsen af den grundlov, der gav kvinder stemmeret. Så det må siges, at det er en retsplejelov, som ikke er i takt med det samfund, vi lever i i dag. Den eksisterende ordning hviler altså i stort omfang på nogle forudsætninger – også vedrørende politiets uddannelse, politiets organisation og politiets personaleressourcer – som er knap 100 år gamle og derfor ikke relevante i dag.

Når jeg siger, at lovforslaget er hensigtsmæssigt, er det bl.a., fordi forslaget medfører en mere tidssvarende og en mere relevant kompetencefordeling inden for anklagemyndigheden, hvorved ressourcerne på dette område udnyttes bedre end under det nugældende system, og det er bestemt en god idé.

Når jeg nævner, at forslaget også er godt, er det, fordi udlægningen af kompetence fra statsadvokaterne til de lokale politimestre er ønskelig, og det er i god overensstemmelse med de krav, som jeg tror et stort flertal i Folketinget kan tilslutte sig, nemlig krav om smidighed og nærhed i forvaltningen.